

Ja pasaule pārvarēs *Covid-19* krīzi bez milzīgiem zaudējumiem, cilvēku skaits uz planētas drīz sasniegs to kritisko punktu, kad mums sāks pietrūkt pārtikas. Notiek urbani-zācīja, cilvēki aizvien vairāk apdzīvo tās vietas, kur pārtiku varēja izaudzēt, proti, pilsētas «apēd» lauksaimniecības zemi. Izmešu dēļ sarūk lopkopības attīstības iespējas, jo gaļas «izaudzēšana» videi kaitē daudz vairāk nekā augkopība. Risinājums ir jauna veida produkts, kas būtībā aizstāj daudzas pārtikas vielas.

Lauksaimniecības zeme tiek izmantota, lai nevis barotu lopus, kurus vēlāk apēd cilvēks, bet pa tiešo tiek saražotas tās pašas vielas, kas ir gaļa. Vienkārši sakot — no zirņa tiek uztaisīta «gaļa» vai, precīzāk sakot, gaļas aizstājējs.

Kas tieši zirni ir tik īpašs?

Olbaltumvielas. Līdzīgi kā sojā un pupiņās. Jāsaprot, ka te nav runa par kaut kādu pārtikas modifīcēšanu vai ķīmiskiem procesiem. Dzelteno zirņu olbaltumvielu izolāts, ko iegūst separācijas procesā, ar proteīna saturu virs 80% ir nākotnes superpārtika. No šīs izejvielas var izgatavot

gaļas un piena produktu aizstājējus, turklāt zirņu proteīna koncentrātam nav atklāts neviens alergēns.

Mājās dažkārt gatavoju zirņu proteīna «maltās gaļas mērci». Garša un struktūra ir identiski gaļai. Cilvēki ēd

«Dzelteno zirņu olbaltumvielu izolāts, ko iegūst separācijas procesā, ar proteīna saturu virs 80% ir nākotnes superpārtika»

un netic, ka tā tiešām nav gaļa. No proteīna var izgatavot lielisku steiku ar visu kaulīnu, kas tapis no zirņu cietes. Iespējas ir gandrīz neierobežotas.

Cik sen pasaulē ir pazīstama zirņu proteīna ražošana?

Tā ir tiesām gluži jauna — lielāka uzmanība ir pievērsta tiem pēdējo trīs četru gadu laikā. Aptuveni tikpat ilgi *Latraps* esam domājuši un plānojuši attīstīt zirņu proteīna ražošanu. Līdz pārliecībai, ka tam ir nākotne, nonācām vairāku iemeslu dēļ. Viena lieta ir jau minētā pārtikas problēma un aizvien plašāka pāreja uz veģetāru pārtiku.

Otrs iemesls ir tāds, ka zirņu kultūra ir labvēlīga lauksaimniecības zemei, jo tauriņiezī (zirni un pupas — red.) ir unikāla augu kultūra, kas slāpeklis piesaista dabiskā veidā, no atmosfēras. Augu galvenā barības viela — slāpeklis — nav jāpievieno papildus, tāpēc varam teikt, ka Jelgavas ražotne savā ziņā būs arī minerālmēslu rūpniča. Zirni un pupas dabiskā veidā piesaistīs slāpeklja minerālmēslu ekvivalentu, un tāpēc ik gadu nebūs jāimportē aptuveni 60 tūkstošus tonnu minerālmēslu. Daļa no šī mēslojuma paliks zemē nākamajām kultūrām, tāpēc būtiski samazināsies izmešu daudzums, kas rodas minerālmēslu ražošanā un transportā.

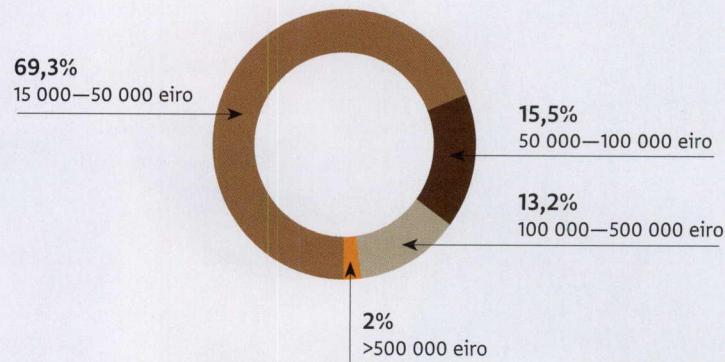
Trešais iemesls — vēl viena kultūra, kas nodrošina augu seku jeb rotāciju, papildus kviešiem un rapsim nāks klāt arī zirņi un pupas. Starp citu, tieši rapša ieviešana augu sekā, jo šī ir kultūra, kas pati meliorē un mēslo zemi,

LATRAPS LATVIJĀ

APGROZĪJUMS	BIEDRU SKAITS	VIDĒJAIS SAIMNIECĪBU LIELUMS
267,26 miljoni eiro	1135	334 ha

(1.07.2020.—30.06.2021.)

SAIMNIECĪBU STRUKTŪRA PĒC APGROZĪJUMA

savulaik bija mūsu kooperatīva liels mērķis, kas arī ir izpildīts. Tagad jāiet tālāk un jāpapildina augu seka ar nākamo kultūru, jo rotācija mazina slimību, kaitēkļu riskus. Tomēr augu seka ir atkarīga no tirdzus konjunktūras — zemnieki audzē to, ko var pārdot. Šobrīd tie pamatā ir kvieši un rapsis, arī pupas. Neliela daudzumā mieži, kas kādreiz bija galvenā graudu kultūra Latvijā. Rudzi ir pazīstami tikai šeit, Eiropā gandrīz neviens nesaproš, ko var iesākt ar rūdziem. Rudzu maize taču ir eksotika.

Cik daudz zirņu Latvijā tagad izaudzē, un vai ar to būs gana rūpničas noslodzei?

Šobrīd Latvijā izaudzē ap 30—40 tūkstošiem tonnu zirņu, kas būs pietiekami pirmajā ražošanas posmā. Nākamajā posmā ir plānots jaudu palielināt līdz 60 tūkstošiem tonnu, bet pilnā rūpničas jauda ir projektēta 138 tūkstošiem tonnu gadā. Šis ir plānots kā Panbaltijas projekts, tāpēc jāņem vērā, ka Lietuvā šobrīd izaudzē ap 200 tūkstošiem tonnu zirņu gadā, Igaunijā vairāk nekā 100 tūkstošus tonnu.

Latvijā zirņus audzēt lielās platībās pēdējos gados mēs īpaši neesam motīvējuši, jo Eiropas zirņu lielākā patēriņtāja Indija pirms dažiem gadiem sāka zirņus audzēt pati un noteica lielu ievedmuitu. Šobrīd saistībā ar *Asns* tapšanu šī kultūra pamazām atgriežas, mēs arī konsultējam zemniekus par piemērotākajām šķirnēm.

Kas ir *Latraps* partneri zirņu proteīna ražotnes projektā?

Šis ir Baltijas reģiona projekts, tāpēc jau esam vienojušies par partnerību ar Lietuvas kooperatīviem, ar vairākiem Latvijas kooperatīviem un esam sarunu procesā ar stratēģisku partneri — Eiropas uzņēmumu, kas no zirņu pro-